

No 3362.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X, landbouwer te Z, tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de directe belastingen te 's-Hertogenbosch van 14 Februari 1927, betreffende zijn aanslag in de Inkomstenbelasting, belastingjaar 1924/1925;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Procureur-Generaal, strekkende tot vernietiging der bestreden beslissing en terugwijzing der zaak naar den Raad van Beroep te 's-Hertogenbosch, ten einde haar, met inachtneming van 's Hoogen Raads te geven arrest, nader te berechten en af te doen;

Overwegende dat belanghebbende in gemelde belasting is aangeslagen naar een zuiver inkomen van f 3100, welk inkomen bij beschikking van den Inspecteur van 23 Juni 1925 nader is gesteld op f 2925;

dat belanghebbende van deze beschikking in beroep is gekomen en onder overlegging van een winst- en verliesberekening per 30 April 1924, samengesteld uit zijne boekhouding heeft betoogd, dat zijn belastbaar inkomen f 770.42 bedraagt;

dat in gemelde berekening o.a. als post van aftrek voorkwam f 2000 loon van vier meerderjarige kinderen in eigen bedrijf;

dat de Inspecteur bij zijn verzoekschrift de winst- en verliesberekening van belanghebbende verwierp en het loon uitgetrokken voor de meerderjarige kinderen f 1350 te hoog achtte, daar slechts twee meerderjarige kinderen in het bedrijf van belanghebbende werkzaam waren;

dat de Raad van Beroep bij de bestreden uitspraak de beslissing van den Inspecteur heeft gehandhaafd uit overweging:

- "dat tusschen partijen vaststaat dat belanghebbende op 1 Mei 1924 en

gedurende het geheele jaar 1923 een boerderij exploiteerde van 16 H.A. eigen en 4 H.A. voor f 89.25 gehuurd bouw- en weiland;

"dat de Raad door niet betwisting bewezen acht, dat dit tamelijk goed land is en dat daarop toen werden gehouden 10 koeien, 7 pinken, 6 varkens, 40 kippen en 2 paarden en zonder dat er bijzonderen tegenslag is geweest en zonder dat belanghebbende toen noemenswaardige rente van schulden moest betalen;

"dat de Raad uit eigen wetenschap van het resultaat van het exploiteeren van boerderijen daardoor bewezen acht, dat die boerderij aan belanghebbende toen, na aftrek van alle kosten en ook van het nodige werkloon, een netto-inkomen heeft opgeleverd van f 2925;"

Overwegende dat belanghebbende als middel van cassatie hiertegen inbrengt:

Schending, althans verkeerde toepassing van artikel 16 der wet van 19 December 1914 (Staatsblad no 564) en de artikelen 10 en 13 der wet op de Inkomstenbelasting 1914, omdat de Raad van Beroep:

1. het beroep van belanghebbende op zijne boekhouding zonder meer is voorbijgegaan en uit de uitspraak niet blijkt, dat de Inspecteur geslaagd is in den hem drukkenden bewijslast;
2. het inkomen van belanghebbende niet heeft berekend over diens boekjaar loopende van 1 Mei 1923 tot 30 April 1924, doch over het kalenderjaar 1923;
3. geen beslissing heeft gegeven over de door den Inspecteur betwiste stelling van belanghebbende, dat in mindering van de bedrijfsresultaten moet komen het arbeidsloon van vier meerderjarige kinderen;

Overwegende ad 1 en 2:

dat de Raad van Beroep voorzeker met algeheele verwerping van het door belanghebbende gedaan beroep op zijne boekhouding, loopende over een boekjaar, dat niet met het kalenderjaar samenvalt, belanghebbende's belastbaar inkomen uit het landbouwbedrijf mocht berekenen over het laatst verlopen kalenderjaar naar algemeene in dat bedrijf geldende normen;

dat de Raad dan echter in zijn uitspraak de gronden moest aangeven, waarom hij die boekhouding en het daarbij aangenomen boekjaar meende te moeten terzijdestellen;

dat de bestreden uitspraak hieromtrent niets inhoudt, in zoover niet voldoende met redenen is omkleed en de beide eerste grieven dus in zoover zijn gegrond;

Overwegende ad 3:

dat nu de Raad het inkomen van belanghebbende uit het landbouwbedrijf vaststelt volgens algemeen geldende normen, bij dien maatstaf ook moest aanleggen ten aanzien van de in dat bedrijf uitbetaalde loonen, waar niet was gesteld, dat het aan de kinderen van belanghebbende uitbetaalde loon bijzondere uitgaven medebracht, zoodat de Raad bij het door hem ingenomen standpunt kon volstaan met te overwegen, dat hij bij de bepaling van het bedrijfsinkomen rekening heeft gehouden met "het nodige werkloon";

Overwegende dat op grond van het ten aanzien van 1 en 2 overwogene de uitspraak niet in stand kan blijven;

Vernietigt de bestreden uitspraak;

Verwijst het geding naar den Raad van Beroep voor de directe belastingen te 's-Hertogenbosch ter verdere behandeling en beslissing van de zaak, met inachtneming van dit arrest.

Gedaan bij de Heeren Fentener van Vlissingen, President, Visser, Van den Dries, Kirberger en Polak, Raden, in bijzijn van den Griffier Kist, en door den President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den een en twintigsten September 1900 Zeven en Twintig.

Kist

Fentener van Vlissingen